

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
98/C 148/01	Ecu	1
98/C 148/02	Genomsnittspriser och representativa priser för bordsvinstyper på de olika försäljningsställena	2
98/C 148/03	Statligt stöd — C 29/96 (ex NN 18/96) — Italien	3
98/C 148/04	Underrättelse från Nederländerna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (¹).....	5
98/C 148/05	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls) (¹)	6
98/C 148/06	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm) (¹).....	7
98/C 148/07	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann) (¹)	8
98/C 148/08	Anmälan av ett sambruksföretag (Ärende nr IV/36.947) (¹).....	9

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
	EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET	
	EFTA:s övervakningsmyndighet	
98/C 148/09	Godkännande av statligt stöd i enlighet med artikel 61 i EES-avtalet och artikel 11 i den rättsakt som avses i punkt 1b i bilaga XV till EES-avtalet — EFTA:s övervakningsmyndighet har beslutat att inte göra några invändningar	10
98/C 148/10	Meddelande från EFTA:s övervakningsmyndighet	11
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 148/11	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäljning och garantier avseende konsumtionsvaror	12
98/C 148/12	Förslag till rådets direktiv om harmonisering av examineringskraven för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar ⁽¹⁾	21

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu ⁽¹⁾

13 maj 1998

(98/C 148/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	40,6170	Finska mark	5,98362
Danska kronor	7,50026	Svenska kronor	8,47504
Tyska mark	1,96892	Pund sterling	0,676015
Grekiska drakmer	341,844	USA-dollar	1,10583
Spanska pesetas	167,223	Kanadensiska dollar	1,58752
Franska franc	6,60255	Japanska yen	148,435
Irländska pund	0,781778	Schweiziska franc	1,63883
Italienska lire	1941,61	Norska kronor	8,25388
Nederländska gulden	2,21873	Isländska kronor	78,9449
Österrikiska schilling	13,8538	Australiska dollar	1,76368
Portugisiska escudos	201,736	Nyzeeländska dollar	2,07550
		Sydafrikanska rand	5,61870

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT L 311, 30.10.1981, s. 1).

Genomsnittspriser och representativa priser för bordsvinstyper på de olika försäljningsställena

(98/C 148/02)

(Fastställda den 12 maj 1998 i enlighet med artikel 30.1 i förordning (EEG) nr 822/87)

Försäljningsställen	ecu per % vol/hl	% av OP ^o	Försäljningsställen	ecu per % vol/hl	% av OP ^o
<i>R I Orienteringspris (OP)*</i>	3,828		<i>A I Orienteringspris (OP)*</i>	3,828	
Heraklion	ingen notering		Aten	ingen notering	
Patras	ingen notering		Heraklion	ingen notering	
Requena	4,752	124 %	Patras	ingen notering	
Reus	ingen notering		Alcázar de San Juan	2,247	59 %
Villafranca del Bierzo	ingen notering ⁽¹⁾		Almendralejo	ingen notering	
Bastia	5,385	141 %	Medina del Campo	ingen notering ⁽¹⁾	
Béziers	3,922	102 %	Ribadavia	ingen notering	
Montpellier	4,007	105 %	Villafranca del Penedés	ingen notering	
Narbonne	4,187	109 %	Villar del Arzobispo	ingen notering ⁽¹⁾	
Nîmes	4,067	106 %	Villarrobledo	ingen notering ⁽¹⁾	
Perpignan	ingen notering ⁽¹⁾		Bordeaux	ingen notering	
Asti	ingen notering		Nantes	ingen notering	
Firenze	ingen notering		Bari	ingen notering	
Lecce	ingen notering ⁽¹⁾		Cagliari	ingen notering ⁽¹⁾	
Pescara	4,053	106 %	Chieti	2,685	70 %
Reggio Emilia	5,066	132 %	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,786	73 %
Treviso	3,926	103 %	Trapani (Alcamo)	ingen notering	
Verona (lokala viner)	4,813	126 %	Treviso	3,673	96 %
Representativt pris	4,144	108 %	Representativt pris	2,918	76 %
<i>R II Orienteringspris (OP)*</i>	3,828			ecu/hl	
Heraklion	ingen notering		<i>A II Orienteringspris (OP)*</i>	82,810	
Patras	ingen notering		Rheinpfalz (Oberhaardt)	67,372	81 %
Calatayud	ingen notering		Rheinhessen (Hügelland)	65,527	79 %
Falset	ingen notering		Vinodlingsområdet omkring den luxemburgska delen av Mosel	ingen notering	
Jumilla	ingen notering ⁽¹⁾		Representativt pris	66,854	81 %
Navalcarnero	ingen notering ⁽¹⁾				
Requena	ingen notering		<i>A III Orienteringspris (OP)*</i>	94,570	
Toro	ingen notering		Mosel-Rheingau	ingen notering	
Villena	ingen notering ⁽¹⁾		Vinodlingsområdet omkring den luxemburgska delen av Mosel	ingen notering	
Bastia	ingen notering		Representativt pris	ingen notering	
Brignoles	ingen notering				
Bari	ingen notering				
Barletta	ingen notering				
Cagliari	ingen notering				
Lecce	ingen notering				
Taranto	ingen notering				
Representativt pris	ingen notering ⁽¹⁾				
	ecu/hl				
<i>R III Orienteringspris (OP)*</i>	62,150				
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen notering				

⁽¹⁾ Ingen hänsyn tas till noteringen i enlighet med artikel 10 i förordning (EEG) nr 2682/77.

* Prisnivåer tillämpliga fr.o.m. den 1 februari 1995.

o OP = orienteringspris.

STATLIGT STÖD
C 29/96 (ex NN 18/96)

Italien

(98/C 148/03)

(Artiklarna 92–94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)

Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 i EG-fördraget, riktat till medlemsstaterna och andra berörda, angående stöd som Italien har för avsikt att bevilja inom vinsektorn (regional lag nr 31/90 om ändring av regional lag nr 42/82)

I nedanstående skrivelse informerade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet.

”I skrivelse av den 23 maj 1995 informerades kommissionen av Italiens permanenta representation vid Europeiska unionen om lagtexten i regionallag nr 31/90 i regionen Campania.

Med denna lag införs en ny artikel 29a i regionallag nr 42/82 (’Anvisningar för genomförandet av det regionala jordbruksprogrammet’) som aldrig har meddelats kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i fördraget.

Alla former av stöd som föreskrivs i regionallag nr 42/82, vars lydelse de italienska myndigheterna meddelade i skrivelse av den 23 maj 1995, har förts in i förteckningen över ej meddelade stöd under numren NN 59/96 (jordbrukssektorn) och NN 63/96 (vattenbrukssektorn).

Denna skrivelse avser endast stöden i regionallag nr 31/90 som nu också finns i artikel 29a i regionallag nr 42/82 (’stöd till direkt vinproduktion i produktionsområden för viner med kontrollerad ursprungsbeteckning’).

Stöden beviljas i form av en subvention på 60 % av stödberättigande utgifter och ett 15-årigt räntesubventionerat lån på ett belopp som är lika stort som skillnaden mellan de stödberättigande utgifterna och det beviljade stödet. Enligt vad de italienska myndigheterna uppger är det aktuella värdet av detta lån inte högre än skillnaden mellan 75 % av de bidragsberättigande utgifterna och den beviljade subventionen.

Kommissionen anmodade emellertid i skrivelse av den 26 februari 1996 de italienska myndigheterna att inkomma med de detaljerade uppgifter om den del av stödet som gavs i form av lån (räntesubventionen, villkoren för åter-

betalning etc.) som erfordras för att kunna beräkna subventionsekvivalenten för detta lån.

Ovannämnda subventioner och lån beviljas för investeringar för att

- a) bygga, bygga om eller modernisera anläggningar för bearbetning av druvor och lagring av vin;
- b) skapa plantskolor och anläggningar för moderplantor av vinstockar för viner med kontrollerad ursprungsbeteckning samt andra anläggningar för vegetabilisk förökning;
- c) förvärva den mark som är nödvändig för investeringar under punkt b).

Stöden kan beviljas endast till de jordbruksföretag vars mark till 75 % ligger inom områden där viner med kontrollerad ursprungsbeteckning framställs och anvisningarnas syfte var att gynna tillkomsten av anläggningar för direkt bearbetning inom dessa områden.

Stöden för att skapa plantskolor och anläggningar för moderplantor av vinstockar för viner med kontrollerad ursprungsbeteckning och andra anläggningar för vegetabilisk förökning faller under tillämpningsområdet för artikel 12.2 i förordning (EEG) nr 2328/91 (stöd till investeringar i företag som inte uppfyller villkoren i artikel 5 i samma förordning). För närvarande pågår en prövning huruvida dessa stöd står i överensstämmelse med den bestämmelsen. I enlighet med artikel 35 i förordning (EEG) nr 2328/91 tillämpas inte artiklarna 92 och 93 i fördraget i ett fall som detta.

Vad beträffar stöden i artikel 29a.1 i regionallag nr 42/82 och stödet till markförvärv enligt punkt 1 b i samma artikel har kommissionen beslutat att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i fördraget.

Till grund för kommissionens beslut ligger följande:

a) *Stöd till att bygga, bygga om eller modernisera anläggningar för bearbetning av druvor och lagring av vin*

I enlighet med vad som föreskrivs i artikel 12.5 sista strecksatsen och i artikel 35 i förordning (EEG) nr 2328/91 skall en prövning ske av huruvida stöd till investeringar inom sektorn bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, som görs på jordbruksföretag, står i överensstämmelse med artiklarna 92 och 93 i fördraget.

Följaktligen skall gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter tillämpas (EGT C 29, 2.2.1996).

I dessa riktlinjer föreskrivs bland annat att statligt stöd till investeringar enligt punkt 1.2 andra och tredje strecksatsen i bilagan till kommissionens beslut 94/173/EG av den 22 mars 1994, eller de stöd som är absolut förbjudna enligt punkt 2 i samma bilaga, inte kan anses förenliga med den gemensamma marknaden. Alla investeringar enligt punkt 2 i ovan nämnda bilaga är också förbjudna, såvida de inte uppfyller de särskilda villkor som gäller för att bevilja dessa stöd.

Angående storleken på dessa stöd föreskrivs i riktlinjerna ett stöd på högst 75 % av investeringskostnaderna i områden som omfattas av mål 1.

Eftersom de italienska myndigheterna inte meddelat kommissionen de detaljerade uppgifter den begärt om villkoren för att bevilja stöd i form av räntesubventionerade lån är det inte möjligt att kontrollera huruvida det tak på 75 % som gäller i detta fall verkligen har respekterats.

Dessutom finns det i den sektor som berörs av stödet i fråga särskilda sektoriella gränser i enlighet med punkt 2.11 i kommissionens beslut 94/173/EG.

Inga uppgifter har lämnats som kan styrka att villkoren uppfyllts enligt punkt 2.11 i beslut 94/173/EG där undantag medges från det generella förbudet att bevilja stöd till investeringar inom sektorn för vin och alkohol. Eftersom en sådan försäkran inte lämnats tycks stöden i fråga vara ägnade att även finansiera t.ex. investeringar som är förbjudna enligt ovan nämnda beslut och riktlinjer för statligt stöd.

Slutsatsen blir att ifrågavarande stöd tycks vara oförenliga med den gemensamma marknaden. Enligt tillgängliga uppgifter uppfyller dessa stöd kriterierna i artikel 92.1 i fördraget utan att något av undantagen i punkterna 2 och 3 i samma artikel kan åberopas.

b) *Stöd till markförvärv*

Dessa stöd faller under tillämpningsområdet för artikel 12.5 första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2328/91 och i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 35 i samma förordning skall det följaktligen prövas huruvida de står i överensstämmelse med artiklarna 92 och 93 i fördraget.

Enligt gängse praxis inom kommissionen när det gäller åtgärder av detta slag får subventionsekvivalenten för stöden vara högst 75 % av investeringskostnaderna i mindre gynnade områden, enligt vad som avses i direktiv 75/268/EEG, och högst 35 % i andra områden.

Enligt tillgängliga uppgifter har det av kommissionen fastställda taket för denna typ av stöd överskridits i de områden som inte betraktas som mindre gynnade. I de områden som är mindre gynnade är det, med tanke på vad som sagts under punkt a, inte möjligt att fastställa huruvida stöden verkligen ligger på en nivå under taket på 75 %.

Stöden i fråga tycks följaktligen vara oförenliga med den gemensamma marknaden. Enligt tillgängliga uppgifter uppfyller de kriterierna i artikel 92.1 i fördraget utan att något av undantagen i punkterna 2 och 3 i samma artikel kan åberopas.

I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i fördraget anmodar kommissionen den italienska regeringen att inom en månad inkomma med sina synpunkter.

Genom offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* anmodas övriga medlemsstaters regeringar och övriga berörda att inom samma tidsfrist inkomma med sina synpunkter.

Kommissionen vill fästa den italienska regeringens uppmärksamhet på den skrivelse som kommissionen riktade till alla medlemsstater den 3 november 1983 beträffande de skyldigheter som åligger dem i kraft av artikel 93.3 i EEG-fördraget, samt på det meddelande som offentliggjordes i EGT C 318, 24.11.1983, s. 3, i vilket det påpekas att det kan krävas återbetalning av de stöd som beviljas olagligt, dvs. utan att invänta ett slutligt beslut enligt

förfarandet i artikel 93.2 i fördraget, och/eller att utgifter för nationella åtgärder som direkt involverar gemenskapsåtgärder inte tillåts belasta EUGFJ:s budget.

Eventuell återbetalning skall ske enligt bestämmelser i italiensk lagstiftning, inklusive räntor. Dessa skall beräknas på grundval av den räntesats som används som referenssats vid bedömningen av de regionala stödsystemen och de skall löpa från den dag då det olagliga stödet beviljades.”

Kommissionen anmodar medlemsstaterna och andra berörda att till nedanstående adress inkomma med synpunkter beträffande åtgärderna i fråga inom en månad efter den dag då detta meddelande offentligörs:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Dessa synpunkter kommer att vidarebefordras till den italienska regeringen.

Underrättelse från Nederländerna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten

(98/C 148/04)

(Text av betydelse för EES)

Ansökningsomgång för tillstånd till prospektering efter kolväten för sektor E 2.

Det nederländska ministeriet för ekonomiska frågor meddelar att en ansökan om tillstånd till prospektering efter kolväten inkommit för sektor E 2 enligt den karta som ingår som bilaga 1 till ”Regelning vergunningen Koolwaterstoffen continentaal plat 1996” (Bestämmelser om tillstånd för kolväten på kontinentalsockeln, 1996) (Stort. 93).

Ministeriet för ekonomiska frågor inbjuder härmed i enlighet med artikel 3.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten, och artikel 16a i gruvlagstiftningen för kontinentalsockeln till att inkomma med ansökningar om tillstånd till prospektering efter kolväten för sektor E 2.

Ansökningarna kan inlämnas under en period av tretton veckor efter det att denna ansökningsomgång offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och skall ställas till ministern för ekonomiska frågor, att.: direktören för olja och gas, med påskriften ”persoonlijk in handen”, Bezuidenhoutseweg 6, 2594 AV Den Haag, Nederländerna. Ansökningar som inkommer efter utgången av denna tidsfrist kommer inte att behandlas.

Beslut rörande ansökningarna kommer att fattas senast nio månader efter ansökningstidens utgång.

Ytterligare upplysningar kan erhållas per telefon, nr (31-70) 379 66 85.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende nr IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls)

(98/C 148/05)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 7 maj 1998 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾ genom vilken företagen RWE-DEA Aktiengesellschaft für Mineraloel und Chemie (RWE-DEA) som tillhör RWE-gruppen förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, kontroll över verksamheterna för ytaktiva ämnen och fetter samt delar av lösningsverksamheten samt Hüls aktier i Servo Delden NV (Hüls-verksamheten) från Hüls AG genom förvärv av aktier och tillgångar.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— RWE-DEA: Extraktion av mineraler och gas, tillverkning och distribution av mineralolje-produkter, tillverkning och distribution av kemikalieprodukter inkluderande ytaktiva ämnen.

— Hüls: Tillverkning och distribution av kemikalieprodukter, i synnerhet ytaktiva ämnen.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1174 — RWE-DEA/Hüls till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende nr IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm)

(98/C 148/06)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 7 maj 1998 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾ genom vilken företaget Siebe plc förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, kontroll över Eurotherm plc genom ett offentligt bud tillkännagivet den 27 april 1998.
2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:
  - Siebe: Tillverkning av kontrollutrustning, främst avseende processautomatisering, temperatur och miljörelaterade applikationer, samt avseende elektrisk strömstyrka.
  - Eurotherm: Tillverkning av kontrollutrustning och instrument, främst för industriella processer, även tillverkning av elektriska motorkomponenter, mätutrustning och relaterade produkter.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.
4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1195 — Siebe/Eurotherm till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende nr IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann)

(98/C 148/07)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 4 maj 1998 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89⁽¹⁾ genom vilken företagen Krauss-Maffei AG (Krauss-Maffei) och Wegmann & Co GmbH (Wegmann) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över det nyskapande gemensamma företaget Krauss-Maffei Wegmann GmbH & Co KG (KMW)

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

- Krauss-Maffei: Försvarsteknologi, civil simulationsteknologi, trafikteknologi, automatiseringsteknologi, ytbehandlingsteknologi, syntetiska material och processtyrning.
- Wegmann: Försvarsteknologi, järnvägsteknologi, rationaliseringsutrustning för byggplatser.
- KMW: Försvarsteknologi, civil simulationsteknologi.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1153 — Krauss-Maffei/Wegmann till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

Anmälan av ett sambruksföretag**(Ärende nr IV/36.947)**

(98/C 148/08)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 27 februari 1998 en anmälan om överenskommelser om bildande av ett samriskföretag i enlighet med artikel 4 i rådets förordning nr 17, genom vilka Time Inc. och Newsweek Inc. bildat samriskföretaget International Magazine Services (IMS). Samriskföretaget är baserat i Storbritannien. Syftet med samriskföretaget är att tillhandahålla tjänster för inköp av papper samt tryckning och distribution till moderbolagen för den europeiska upplagan av vissa av deras tidskrifter, bl.a. Time och Newsweek, och, längre fram, tillhandahållande av sådana tjänster till tredje part.
2. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att det anmälda samriskföretaget omfattas av förordning nr 17.
3. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.
4. Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna anmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 98 04) eller per post med referensnummer IV/36.947 till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat C
kontor C 150/108
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

Godkännande av statligt stöd i enlighet med artikel 61 i EES-avtalet och artikel 11 i den rättsakt som avses i punkt 1b i bilaga XV till EES-avtalet

EFTA:s övervakningsmyndighet har beslutat att inte göra några invändningar

(98/C 148/09)

Antaget:	18.3.1998
EFTA-stat:	Norge
Stöd nr:	97-011
Benämning:	— Förlängning och justering av det statliga stödet till varvsindustrin — Stöd till varvsindustrin, ny- och ombyggnationer — Exportkreditgarantier för byggande av fartyg (genom GIEK) — Garantiordningen för byggande av fartyg
Syfte:	Kontraktbaserat stöd till varvsindustrin
Rättslig grund:	Kungliga närings- och industridepartementets förordning av den 6 februari 1996 ("Føresegner for statleg støtte ved kontrahering av skip") Garantier genom garantiinstituttet for exportkrediter (GIEK) och garantiordningen for byggande av fartyg: statsbudgeten
Budget:	550 miljoner norska kronor för avtal som ingåtts under 1998
Stödnivå:	Avser byggande av fartyg på minst 100 bruttoton, där stödnivån motsvarar — 7 % för fartyg vilkas kontraktvärde uppgår till minst 10 miljoner ecu, — 3,5 % för fartyg vilkas kontraktvärde uppgår till minst 10 miljoner ecu, — 3,5 % för större ombyggnationer av fartyg på minst 1 000 bruttoton Kreditgarantier inom ramen för OECD:s överenskommelse om exportkrediter för fartyg
Varaktighet:	Tillämpas på nya bindande avtal som ingåtts från och med den 1 januari 1998 till dess att OECD:s överenskommelse om upprätthållande av normala konkurrensförhållanden inom varvsindustrin träder i kraft, dock senast den 31 december 1998

Meddelande från EFTA:s övervakningsmyndighet

(98/C 148/10)

EFTA:s övervakningsmyndighet meddelar att den i enlighet med artikel 4.2 och 4.3 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1b i bilaga XV till Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (rådets direktiv om stöd till varvsindustrin (90/684/EEG)) har beslutat att fastställa den gemensamma maximigränsen för produktionsstöd till varv som bygger eller bygger om fartyg, som anges i artiklarna 4.1 och 5.1 i direktivet, till 9 % för perioden från den 1 januari 1998 och fram till dess att OECD-avtalet avseende normala konkurrensvillkor i den privata varvsindustrin, inbegripet fartygsreparationer, träder i kraft och senast fram till och med den 31 december 1998.

Med hänsyn till bestämmelserna i artikel 4.2, andra stycket i direktivet, har maximigränsen för stöd för nybyggnad av små fartyg med ett kontraktvärde på mindre än 10 miljoner ecu samt för alla former av ombyggnad av fartyg som täcks av direktivet fastställts till 4,5 % för samma period, utom för nybyggnad av sådana fartyg som är avsedda att användas nationellt i Grekland.

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäljning och garantier
avseende konsumtionsvaror (*)

(98/C 148/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 217 slutlig — 96/0161(COD)

(Framlagt av kommissionen i enlighet med artikel 189a.2 i Romfördraget den 1 april 1998)

(*) EGT C 307, 16.10.1996, s. 8.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA
UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen, särskilt artikel 100a,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel
189b i fördraget, och

med beaktande av följande:

Den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs. Den fria rörligheten för varor gäller inte endast för yrkesmässig handel utan även för enskilda personer. Detta innebär att konsumenterna som är bosatta i en medlemsstat skall kunna göra inköp med full sakkunskap inom en annan medlemsstats territorium på grundval av en uppsättning skäligen grundregler som reglerar köp av konsumtionsvaror.

Ingen ändring

Gemenskapen bidrar till att en hög konsumentskyddsnivå uppnås genom åtgärder som beslutas inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden.

Ingen ändring

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Medlemsstaternas lagstiftning avseende försäljning av konsumtionsvaror uppvisar ett flertal skillnader med följden att de nationella marknaderna för försäljning av konsumtionsvaror skiljer sig åt och att snedvridning av konkurrensen kan uppstå bland säljarna.

Den konsument som söker dra nytta av den stora marknadens fördelar genom att köpa varor i en annan medlemsstat än i hemlandet, spelar en väsentlig roll för fullbordandet av den inre marknaden genom att förhindra ett konstlat återuppbyggande av nya gränser och en uppdelning av marknaderna. Dessa möjligheter utökas i stor utsträckning genom ny kommunikationsteknik som gör det enkelt att få tillgång till andra medlemsstaters distributionssystem eller till internationella sådana. I avsaknad av en minimal harmonisering av reglerna om köp av konsumtionsvaror riskerar utvecklingen av varuförsäljning genom ny kommunikationsteknik på distans att hindras.

Införandet av enhetliga minimala grundrättigheter för konsumenter, som gäller oavsett var i Europeiska unionen varorna köpts, kommer att stärka konsumenternas tilltro och göra det möjligt för dessa att dra större nytta av de fördelar som upprättandet av den inre marknaden medför.

De huvudsakliga svårigheter konsumenterna stöter på och den största källan till konflikter med säljarna gäller varor som inte är avtalsenliga. I detta avseende bör därför en tillnärming av nationell lagstiftning ske när det gäller försäljning av konsumtionsvaror, utan att detta står i strid med bestämmelser och principer i nationell lagstiftning avseende regler för avtalsrättsligt och utomobligatoriskt ansvar.

Varorna bör framför allt överensstämma med bestämmelserna i avtalet. Begreppet avtalsenlighet kan anses utgöra en gemensam grund för skilda nationella rättstraditioner. Säljaren bör vara den som är direkt ansvarig gentemot konsumenten för varors avtalsenlighet. Detta är den traditionella lösning som stadfästas i medlemsstaternas lagstiftning. Säljaren bör icke desto mindre kunna rikta krav mot sin egen säljare eller mot tillverkaren när den bristande överensstämmelsen beror på deras handlande eller förbiseende.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Ingen ändring

Ingen ändring

Försäljning av konsumtionsvaror skall omfatta alla typer av avtal där en säljare förser en konsument med varor, inberäknat avtal där varorna tillhandahålls i utbyte mot någon annan egendom i stället för mot en köpesumma samt avtal om avbetalningsköp där äganderätten till varan inte övergår till konsumenten innan alla delbetalningar vederbörligen verkställts.

Ingen ändring

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

När varan inte är avtalsenlig bör konsumenten medges rätten antingen att få varan reparerad eller utbytt, eller att som gottgörelse få avdrag på det pris som betalats, eller att få köpeavtalet hävt. Det är dock nödvändigt att begränsa tiden för utövandet av dessa rättigheter och att fastställa tidsfrister under vilka rättigheterna får utövas gentemot säljaren.

För att garantera säkerhet i transaktionerna och lojalitet i förhållandet mellan parterna bör konsumenten åläggas plikten att inom en kort tidsperiod till säljaren reklamera alla konstaterade brister i varans överensstämmelse med avtalet. För att göra det möjligt för parterna att finna lösningar i godo utan att genast behöva gå till domstol för att värna om sina rättigheter, bör det fastställas att konsumentens reklamation på grund av varans bristande överensstämmelse avbryter preskriptionstiden.

När det gäller vissa varuslag är det allmän praxis att säljarna eller tillverkarna erbjuder garantier på sina varor som syftar till att skydda konsumenterna mot alla fel som kan komma att visa sig inom en viss tid. Denna praxis kan medverka till att öka konkurrensen på marknaden. Dessa garantier kan dock vara ett enkelt reklamtrick och visa sig vara vilseledande för konsumenten. För att säkerställa insynen på marknaden bör vissa gemensamma principer för garantier som erbjuds av marknadsaktörerna fastställas.

Det bör inte vara möjligt att göra några avsteg från de rättigheter som medges konsumenterna genom överenskommelser mellan parterna, vilket skulle leda till att innehållet i rättsskyddet urholkas. Konsumenten bör alltid kunna åberopa de rättigheter som följer av detta direktiv eller av all annan tillämplig nationell lagstiftning, även om denne accepterar att garantin skall gälla. Det konsumentenskydd som följer av detta direktiv bör inte få vara lägre på grund av att lagen i ett tredje land tillämpas på avtalet.

Lagstiftning och rättspraxis på detta område i de olika medlemsstaterna vittnar om en ökad omsorg om att säkerställa en hög konsumentenskyddsnivå. Mot bakgrund av denna utveckling samt den erfarenhet som vinnas vid genomförandet av detta direktiv kan det visa sig nödvändigt att gå ännu längre i harmoniseringen och då bland annat genom att föreskriva ett direkt ansvar för tillverkaren när det gäller de fel som denne är ansvarig för.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Utgår

När det gäller vissa varuslag är det allmän praxis att säljarna eller tillverkarna erbjuder garantier på sina varor som syftar till att skydda konsumenterna mot alla fel som kan komma att visa sig inom en viss tid. Denna praxis kan medverka till att öka konkurrensen på marknaden. Dessa garantier kan dock vara ett enkelt reklamtrick och visa sig vara vilseledande för konsumenten. För att säkerställa insynen på marknaden bör gemensamma principer för garantier som erbjuds av marknadsaktörerna fastställas.

Ingen ändring

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Medlemsstaterna bör på det område som regleras av detta direktiv kunna anta eller behålla strängare bestämmelser för att säkerställa en högre nivå på konsumentskyddet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde och definitioner

1. Detta direktiv syftar till en tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar om försäljning och garantier avseende konsumtionsvaror i syfte att säkerställa en enhetlig miniminivå på konsumentskyddet inom ramen för den inre marknaden.	Ingen ändring
2. I detta direktiv avses med:	Ingen ändring
a) "Konsument": Varje fysisk person som, i avtal som omfattas av detta direktiv, handlar i syften som inte direkt ingår i dennes yrkesverksamhet.	a) "Konsument": Varje fysisk person som, i avtal som omfattas av detta direktiv, handlar i syften som inte ingår i dennes yrkes -eller handelsverksamhet.
b) "Konsumtionsvara": Varje vara som normalt är avsedd för slutligt bruk eller konsumtion, med undantag för fast egendom.	b) "Konsumtionsvara": Varje slag av lös egendom som av en säljare tillställs en konsument.
c) "Säljare": En fysisk eller juridisk person som säljer konsumtionsvaror inom ramen för sin yrkesverksamhet.	c) "Säljare": En fysisk eller juridisk person som säljer konsumtionsvaror inom ramen för sin yrkesverksamhet eller tillhandahåller sådana varor mot någon annan egendom i stället för mot en köpesumma.
d) "Garanti": Varje, i förhållande till gällande konsumentköpsrättsliga bestämmelser, ytterligare åtagande av en säljare eller en tillverkare att återbetala det pris som betalats, att byta ut, reparera, eller att på något sätt befatta sig med varan, om den inte är avtalsenlig.	d) "Marknadsgaranti": Varje särskilt åtagande av en säljare eller en tillverkare att avhjälpa brister i en konsumtionsvara som inte motsvarar de egenskaper som framhållits i garantideklarationen eller reklamen för varan i fråga.
	e) "Tillverkare": Tillverkaren av konsumtionsvaran, eller importören som infört varan på gemenskapens territorium, liksom varje person som betecknar sig som tillverkare genom att anbringa sitt namn, sitt varumärke eller något annat igenkänningstecken på konsumtionsvaran.
	f) "Tillverkarens företrädare": den fysiska eller juridiska person som uppträder som officiell distributör eller officiell tjänstetillhandahållare, med undantag för oberoende säljare som uteslutande är verksamma som detaljhandlare.
	3. Avtal om leverans av konsumtionsvaror avsedda att tillverkas eller framställas skall likställas med köpeavtal.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 2***Avtalsenlighet**

1. En konsumtionsvara skall överensstämma med köpeavtalet.

Ingen ändring

2. En vara skall anses vara avtalsenlig när den vid överlämnandet till konsumenten

a) överensstämmer med den beskrivning av varan som gjorts av säljaren, och har de varuegenskaper som säljaren lagt fram för konsumenten genom ett varuprov eller en modell,

b) är lämplig för de ändamål till vilka varor av motsvarande slag i allmänhet används,

c) är lämpliga för varje bestämt ändamål som eftersökts av konsumenten och som konsumenten har givit säljaren kännedom om när avtalet slöts, utom när det framgår av omständigheterna att köparen inte tog fasta på säljarens förklaringar, och

d) har en kvalitet och prestanda som är tillfredsställande med hänsyn till varornas art och det pris som betalats och med beaktande av de förklaringar avsedda för allmänheten som gjorts angående dessa av säljaren, tillverkaren eller av dennes företrädare.

c) är lämpliga för varje bestämt ändamål som eftersökts av konsumenten och som konsumenten har givit säljaren kännedom om när avtalet slöts,

d) har en kvalitet och prestanda som kunden kunnat förvänta sig med hänsyn till varornas art och det pris som betalats och även utgående från de förklaringar som i reklamen för eller märkningen av varorna gjorts av säljaren, tillverkaren eller av dennes företrädare och som varit avsedda för allmänheten och som hänfört sig till varorna.

3. En brist i överensstämmelse som beror på att varan installerats felaktigt likställs med varans bristande avtalsenlighet när installationen utförts av säljaren eller under dennes ansvar.

3. En konsumtionsvara skall anses avtalsenlig i den bemärkelse som avses i denna artikel om konsumenten vid tiden för varans inköp samtyckt till att köpeavtalet slöts även om han kände till bristen i varan.

4. En brist i överensstämmelse som beror på att varan installerats felaktigt likställs med varans bristande avtalsenlighet när installationen utförts av säljaren eller under dennes ansvar. Detta skall gälla i lika måtto i de fall då varan installerats av konsumenten och felaktigheten vid installationen kan påvisas härröra från brister i de skriftliga installationsanvisningarna.

*Artikel 3***Säljarens skyldigheter**

1. Säljaren skall gentemot konsumenten hållas ansvarig för alla brister i överensstämmelse som finns när varan överlämnas till konsumenten och som visar sig inom två år från denna tidpunkt, utom när konsumenten kände till eller inte kunde ha varit omedveten om den bristande överensstämmelsen när köpeavtalet slöts.

1. Säljaren skall gentemot konsumenten hållas ansvarig för alla brister i överensstämmelse som finns när varan överlämnas till konsumenten och som visar sig inom två år från denna tidpunkt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Säljaren skall inte hållas ansvarig för att varan inte överensstämmer med förklaringar avsedda för allmänheten som gjorts av tillverkaren eller av dennes företrädare om

— säljaren visar att han inte kände till och inte hade rimlig möjlighet att känna till förklaringen i fråga,

— säljaren visar att han hade rättat förklaringen i fråga vid tidpunkten för försäljningen, eller

— säljaren visar att köpbeslutet inte har kunnat påverkats av förklaringen i fråga.

3. Om annat inte kan bevisas, skall brister i överensstämmelse som visar sig inom sex månader från överlämnandet antas ha funnits vid detta tillfälle, utom när detta antagande är oförenligt med varans eller med den bristande överensstämmelsens art.

4. När en brist i överensstämmelse meddelas till säljaren i enlighet med artikel 4, har konsumenten rätt att begära av säljaren att få varan reparerad utan kostnad inom rimlig tid, att få byta ut varan om detta är möjligt, att få ett lämpligt prisavdrag eller att avtalet hävs. Utövande av rätten att häva avtalet och byta ut varan skall vara begränsad till ett år.

I fall av smärre brister i överensstämmelse får medlemsstaterna föreskriva att de rättigheter som nämns i första stycket begränsas.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Ingen ändring

— säljaren visar att han inte kände till och inte kunnat känna till förklaringen i fråga.

Ingen ändring

4. När en brist i överensstämmelse meddelas till säljaren skall säljaren utan onödigt dröjsmål erbjuda sig att reparera varan utan kostnad eller att byta ut varan. Konsumenten har rätt att välja vilken av rättigheterna som skall utnyttjas, utom när det på grund av de särskilda omständigheterna i fallet och med beaktande av säljarens intressen endast är en lösning som är ekonomiskt acceptabel och denna lösning förefaller acceptabel för konsumenten. Konsumenten behöver inte godta en föreslagen reparation om varans värde därigenom minskas; i så fall kan han istället kräva att varan byts ut.

Om ingen av dessa alternativ är möjliga, eller om problemen kvarstår efter reparationen, skall konsumenten ha rätt att begära avdrag på priset eller hävande av avtalet.

5. För en konsumtionsvara som levererats i utbyte skall samma bestämmelser gälla som för en konsumtionsvara som köpts som ny.

Om varan ersätts eller defekten repareras börjar garantin enligt artikel 3.1 löpa på nytt.

6. Alla transport-, rese-, arbets- och materialkostnader som uppstår skall betalas av säljaren.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. När den slutlige säljarens ansvar gentemot konsumenten görs gällande med anledning av en bristande överensstämmelse som beror på ett handlande eller en underlåtenhet av tillverkaren, en säljare i tidigare led inom samma avtalskedja, eller vilken annan mellanhand som helst, skall den slutlige säljaren ha rätt att vända sig mot den ansvarige enligt de villkor som fastställs i nationell lagstiftning.

*Artikel 4***Konsumentens skyldigheter**

1. För att kunna utöva de rättigheter som nämns i artikel 3.4 skall konsumenten reklamera den bristande överensstämmelsen hos säljaren inom en månad från den tidpunkt då konsumenten konstaterade detta fel eller normalt borde ha gjort det.
2. En reklamation som gjorts i enlighet med punkt 1 skall avbryta den preskription av rättigheterna som avses i artikel 3.4.

*Artikel 5***Garantier**

1. Varje garanti som erbjuds av en säljare eller en tillverkare skall juridiskt binda den person som erbjuder dem enligt de villkor som fastställs i garantidokumentet och i den reklam som gjorts för garantin och skall försätta den som erbjuds förmånen i ett mer fördelaktigt läge än det som följer av tillämpliga nationella konsumentköprättsliga bestämmelser.

ÄNDRAT FÖRSLAG

7. När den slutlige säljarens ansvar gentemot konsumenten görs gällande med anledning av en bristande överensstämmelse som beror på ett handlande eller en underlåtenhet av tillverkaren, en säljare i tidigare led inom samma avtalskedja, eller vilken annan mellanhand som helst, skall den slutlige säljaren ha rätt att vända sig mot de ansvariga personerna enligt de villkor som fastställs i nationell lagstiftning.

*Artikel 4***Köp på avbetalning**

Om säljaren och konsumenten kommer överens om köp på avbetalning kan konsumenten inställa avbetalningarna till dess att en konstaterad brist i överensstämmelse hos varan avhjälpes.

*Artikel 5***Avbrott i tidsfrister**

Om konsumenten till säljaren gör anmälan om bristande överensstämmelse skall tidsfristen enligt artikel 3.1 avbrytas tills säljaren uppfyllt sina förpliktelser. Om konsumenten väljer att få sin sak prövad utanför domstol enligt ett system i en medlemsstat eller om han väcker talan inför domstol skall fristen enligt artikel 3.1 också avbrytas till dess att ett beslut fattats inom ramen för prövningen utanför domstol eller dom fallit.

Utgår

*Artikel 6***Marknadsgarantier**

1. Varje garanti som erbjuds skall juridiskt binda den person som erbjuder dem enligt de villkor som fastställs i garantidokumentet och i den reklam som gjorts för garantin och skall försätta den som erbjuds förmånen i ett mer fördelaktigt läge än det som följer av tillämpliga nationella konsumentköprättsliga bestämmelser.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Garantin skall finnas i form av ett skriftligt dokument som fritt skall kunna konsulteras före köpet, och som klart fastställer de huvudsakliga element som är nödvändiga för att den skall träda i funktion, särskilt garantins varaktighet och geografiska omfattning samt garantens namn och adress.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Garantin skall finnas i form av ett skriftligt dokument som fritt skall kunna konsulteras före köpet, och som klart fastställer de huvudsakliga element som är nödvändiga för att den skall träda i funktion, särskilt garantins varaktighet och geografiska omfattning, kontaktpersonens namn och adress, förfarande som skall följas för att garantin skall träda i funktion samt garantens namn och adress. Ytterligare skall garantin ge konsumenten en hänvisning om att han också förfogar över lagstadgade rättigheter och att dessa rättigheter inte på något sätt påverkas av garantin. En garanti som gäller endast för vissa delar av en vara måste tydligt ange denna inskränkning, annars är inskränkningen utan verkan.

*Artikel 7***Konsumentupplysning**

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att upplysa konsumenterna om vad som gjorts på det nationella rättsliga planet för att genomföra detta direktiv samt vid behov uppmana branschorganisationer att informera konsumenterna om deras rättigheter.

Artikel 8

I bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/.../EG av den ... 1998 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (*) skall följande punkt läggas till: ”10. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/.../EG av den ... om försäljning och garantier avseende konsumtionsvaror”.

*Artikel 6***Bestämmelsernas tvingande karaktär**

1. Avtalsvillkor och överenskommelser med säljaren som ingåtts innan den bristande överensstämelsen reklamerats och som åsidosätter eller begränsar de rättigheter som följer av detta direktiv skall inte vara bindande för konsumenten.

2. Medlemsstaterna skall, för de fall då avtalet har en nära anknytning till medlemsstaternas territorium, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att konsumenterna inte förlorar det skydd som ges i detta direktiv oavsett vilken lagstiftning som är tillämplig på avtalet.

Artikel 9

Ingen ändring

2. Medlemsstaterna skall, för de fall då avtalet har en nära anknytning till medlemsstaternas territorium, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att konsumenterna inte förlorar det skydd som ges i detta direktiv i de fall då man valt att ett tredje lands lagstiftning skall vara tillämplig på avtalet.

(*) EGT L..., ... 1998, s. ...

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 7**Artikel 10***Nationell lagstiftning och minimiklausul**

1. De rättigheter som följer av detta direktiv skall utövas utan att det påverkar tillämpningen av övriga rättigheter som konsumenten kan åberopa i enlighet med nationella bestämmelser gällande avtalsrättsligt eller utomobligatoriskt ansvar.

Ingen ändring

2. Medlemsstaterna får, på det område som omfattas av detta direktiv, anta eller behålla strängare bestämmelser som är förenliga med fördraget för att säkerställa en högre skyddsnivå för konsumenten.

*Artikel 8**Artikel 11***Införlivande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [två år efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Ingen ändring

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 9**Artikel 12***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Ingen ändring

*Artikel 10**Artikel 13***Berörda parter**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Ingen ändring

Förslag till rådets direktiv om harmonisering av examineringskraven för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar

(98/C 148/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 174 slutlig — 98/0106(SYN)

(Framlagt av kommissionen den 19 mars 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75.1 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det i artikel 189 c i fördraget angivna förfarandet och i samarbete med Europaparlamentet, och

med beaktande av följande:

Ökad transportsäkerhet och miljöskydd, i synnerhet vid transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar, är viktiga frågor. Den mänskliga faktorn är betydelsefull för säkerheten vid olika transportsätt.

I enlighet med villkoren i rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar ⁽¹⁾, är de företag som utför transporter av farligt gods eller lastning eller lossning i samband med sådana transporter skyldiga att utse en eller flera säkerhetsrådgivare. Rådets direktiv 96/35/EG

innehåller inga detaljerade bestämmelser om harmoniseringen av examineringskrav eller examineringsorgan.

Medlemsstaterna måste ange en gemensam ram för examinering och villkoren för examineringsorganen för att garantera en lägsta kvalitetsnivå och för att underlätta ett ömsesidigt godkännande av utbildningsbevisen i gemenskapen.

Bestämmelserna i det här direktivet syftar till att harmonisera examineringskraven. Examineringen skall ske dels i form av ett skriftligt prov som skall bestå av frågor som baseras på de ämnesområden som anges i bilaga II i direktiv 96/35/EG, dels i form av en fallstudie där de sökande kan visa att de har kapacitet att fullgöra uppgifterna som säkerhetsrådgivare.

Medlemsstater får godkänna att säkerhetsrådgivare som arbetar för företag vars verksamhet endast berör visst farligt gods skall examineras endast för det gods som företaget hanterar. På EG-utbildningsbeviset skall begränsningen framgå tydligt.

De examinering som utförs av examineringsorganen skall godkännas av den behöriga myndigheten i medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall ange villkoren för examineringsorganen, som skall vara tekniskt kompetenta och pålitliga, i syfte att garantera en hög kvalitetsnivå på tjänsten.

Medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av det här direktivet.

Kommissionen skall bistås av en rådgivande kommitté som upprättats i enlighet med rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987.

⁽¹⁾ EGT L 145, 19.6.1996, s. 10.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL II

EXAMINERINGAR

KAPITEL I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Räckvidd

1. I det här direktivet fastställs de obligatoriska examineringskrav som skall uppfyllas vid utnämmandet av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods i enlighet med direktiv 96/35/EG.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder för att säkerställa att säkerhetsrådgivare godkänns i enlighet med kraven i det aktuella direktivet.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med:

- *säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods, nedan kallad "rådgivare"*: varje person enligt artikel 2.b i direktiv 96/35/EG;
- *farligt gods*: gods definierat i artikel 2 i direktiv 94/55/EG⁽¹⁾ och artikel 2 i direktiv 96/49/EG⁽²⁾ om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg;
- *grundläggande utbildning*: den utbildning där deltagaren erhåller ett utbildningsbevis efter fullgjord godkänd utbildning i enlighet med artikel 5 i direktiv 96/35/EG;
- *företag*: företag som specificeras i artikel 2.a i direktiv 96/35/EG;
- *examinering*: den examinering som anges i artikel 5.2 i direktiv 96/35/EG;
- *examineringsorgan*: institution som godkänts att utföra examineringar av en behörig myndighet i medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 4. Direktiv ändrat genom kommissionens direktiv 96/86/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 43).

⁽²⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 25. Direktiv ändrat genom kommissionens direktiv 96/87/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 45).

Artikel 3

1. Efter fullgjord inledande utbildning skall examinering hållas i enlighet med artikel 5.2 och 5.4 i direktiv 96/35/EG.

2. Vid examineringen skall deltagarna visa att de äger tillräckliga kunskaper för att erhålla utbildningsbevis.

3. Den behöriga myndigheten, eller det examineringsorgan som godkänts av myndigheten, skall sammanställa en uppsättning frågor som täcker åtminstone de ämnesområden som anges i bilaga II till direktiv 96/35/EG. Frågor vid examineringen skall hämtas från uppsättningen.

4. Examineringen skall ske i form av ett skriftligt prov.

5. a) Varje deltagare skall besvara frågor från de ämnesområden som täcks av bilaga II till direktiv 96/35/EG enligt följande:

1. Tre frågor från vart och ett av nedanstående ämne:
  - allmänna förebyggande åtgärder och säkerhetsåtgärder
  - klassificering av farligt gods
  - allmänna förpackningsvillkor, inklusive tankar, containrar, tankvagnar etc.
  - varningsetiketter och märkning
  - hänvisningar i transporthandlingar
  - hantering och lastning
  - personal: utbildning
  - fordonshandlingar, olika typer av transportintyg
  - säkerhetsföreskrifter
  - krav på transportutrustningen.
2. Två frågor från vart och ett av nedanstående ämne:
  - försändningsmetod och begränsningar av avsändande
  - förbud och försiktighetsåtgärder vid samlastning
  - separation av ämnen
  - begränsningar av transporterat gods och undantagna kvantiteter

- rengöring och/eller avgasning före lastning och efter lossning
  - regler och restriktioner för trafik och navigering
  - driftutsläpp eller oavsiktliga utsläpp av förorenande ämnen.
3. En fråga från vart och ett av nedanstående ämne:
- passagerartransport
  - övervakningskrav: uppställning av fordon.
- b) Varje deltagare skall få en fallstudie som har anknytning till bilaga I till direktiv 96/35/EG. Uppgiften syftar till att deltagaren skall visa att han eller hon besitter de kunskaper som behövs för att uppfylla kraven för en rådgivare.

Artikel 4

1. Trots vad som sägs i artikel 3.5 får medlemsstater godkänna att rådgivare som arbetar för företag, definierade i artikel 2 och vars verksamhet endast berör visst farligt gods, nämligen klass 1 (explosivt gods), klass 2 (gaser), klass 7 (radioaktivt material) eller mineraloljeprodukter (FN-nummer 1202, 1203, 1223), skall examineras, i enlighet med bilaga II till direktiv 96/35/EG, endast för det gods som företaget hanterar. Av det EG-utbildningsbevis som utfärdats i enlighet med bilaga III till direktiv 96/35/EG skall klart framgå att det endast gäller det särskilda farliga gods, i enlighet med den här artikeln, för vilket rådgivaren har examinerats.

2. Innan beslut fattas om villkoren för examinering enligt stycke 1 skall medlemsstaterna översända dessa villkor till kommissionen. Sådana villkor får antas av medlemsstaterna endast om de godkänts i förväg i enlighet med förfarandet i artikel 8.

KAPITEL III

UPPGIFTER FÖR DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETEN, KRAV PÅ EXAMINERINGSORGANET

Artikel 5

Medlemsstaterna skall, med beaktande av EG-lagstiftningen, utse examineringsorgan på basis av följande kriterier:

- a) examineringsorganets kvalifikationer och verksamhetsområden, samt
- b) ett detaljerat program som anger de ämnen som skall ingå samt vilka testmetoder som skall användas, tiden för det skriftliga provet samt gränsvärden för godkännande.

Artikel 6

1. De skriftliga proven skall sammanställas av examineringsorganet. Examineringsorganet skall godkännas av den behöriga myndigheten eller en representant som medlemsstaten utsett.

2. Godkännandet skall utfärdas av den behöriga myndigheten eller en representant som medlemsstaten utsett. Godkännandet skall vara skriftligt och kan vara tidsbegränsat.

3. Om godkännandet inte är tidsbegränsat skall det granskas regelbundet av den behöriga myndigheten eller en representant som medlemsstaten utsett.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av det här direktivet och skall utbyta information om uppsättningen frågor enligt artikel 3.3.

KAPITEL IV

SLUTLIGA VILLKOR

Artikel 8

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté för transport av farligt gods, vilken inrättades genom artikel 9 i direktiv 94/55/EG, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett utkast till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, efter röstning om det visar sig nödvändigt.

Kommitténs yttrande skall protokollföras. Dessutom kan medlemsstaterna begära att deras åsikter i frågan protokollföras.

Kommissionen skall ta största möjliga hänsyn till kommitténs yttrande och skall dessutom informera kommittén om hur detta har skett.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 1999. De skall genast underätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisningen när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari år 2000.

2. Medlemsstaterna skall se till att till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall fastställa de påföljder som skall tillämpas vid överträdelse av de nationella bestäm-

melser som antagits i enlighet med det här direktivet och skall dessutom vidta nödvändiga åtgärder för att påföljderna skall tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, rimliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall meddela efterföljande ändringar så snart som möjligt.

Artikel 10

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.
